

dant fastsat Maximum vil stille sig for Kommunerne. Det er Kommunernes lovlige Pligt, hvis Opfyldelse de ikke kunne undbringe sig, at sørge for deres Fattige. Nu er det vist, at Skatten kan i smaa Kommuner pludselig stige til det Dobbelte af dens hidtidige Størrelse, blot fordi der fra Slesvig hjemsendes en Familie med 8 Børn. Nu spørger jeg om, dersom Maximum af Skatten er fastsat efter hidtilværende Forhold — jeg vil gjerne indrymme, at et saadant Tilfælde kun vil være enkeltstaaende, men jeg tager det med Flib, da jeg veed, at det er indtruffet — om da altsaa en saadan hjemsendt Familie, med hvilken Kommunen ikke har Andet at gjøre, end at Faderen er født i Kommunen, som maaskee ikke har vist, at han var til, skulde sulte, indtil Maximum blev forhøjet ved en ny Lov? Jeg skal tage et andet Exempel, og jeg er saa hjemme i disse Forhold, at hvis det ikke vilde være groveligt at misbruge Forsamlingens Tid, kunde jeg blive ved i det Uendelige. Naar det er paalagt ved Lov, at en Kjøbstadkommune skal hvide et saa og saa stort Bidrag til et Fængsel, en Daareanstalt eller noget lignende, og i Almindelighed kan det ikke siges at være til Kommunens Fornøielse, at Fordringen om dette Bidrag fremsættes, da er den ganske vist nødt til at udrede det, og det enten Betsbet staaer indenfor eller udenfor det fastsatte Maximum; den skal sørge for at opkræve det paa lovlig Maade, og det er netop for at give en saadan lovlig Hjemmel for Opkrævningsmaaden, at dette Lovforslag er stillet. Der har været Delinkventfager, der have været saa store, at de have været overvældende, og det er sandelig da ikke for Fornøielsens Skyld, at Kommunen betaler Omkostningerne derved; men den har den Lovbundne Forpligtelse at betale dem, og intet Maximum, beregnet efter de almindelig udredede Delinkventomkostninger, vilde kunde fritage den derfor. Et saadant Gjennemsnitsbelsøb er en fornuftig Basis for Budgettet; man kan derefter danne sig en Mening om, hvor stor en Sum der kan paaregnes at ville medgaae dertil; men kommer Regningen for en stor Delinkventfag, hvori maaskee 100. Personer have været indviklede, og som har stået paa i Maremaal, saa hjælper intet Maximum; der skal betales. Det er altsaa Sagen, at der

ikke udredes andre Udgifter af Kommunen end de, der ere Lovhjemlede, maaskee med et lille Tillæg, hvorover den selv skal kunne raade med Indenrigsministeriets Samtykke. Det, som Skatteloven skal give, er ikke, hvilke Summer der skal komme ud deraf; det skal Budgettet give, men Loven skal sige, paa hvilken Maade det skal tilveiebringes, og det er Betydningen af Loven, at den bringer Orden og Harmoni ind i den Maade, hvorpaa Summerne skulle tilveiebringes. Det Gnefte, hvori jeg er enig med den ærede Landssthingsmand, er, at en saadan Bestemmelse ikke passer ind i denne Lov, og jeg kan i saa Henseende henholde mig til det af et æret Kjøbenhavns Medlem (Wesfely) Yttrede. Vilde man have et saadant Maximum bestemt, maatte man enten sætte det saa høit, at det blev uforsløst, eller og sætte det saaledes, at det kunde faae nogen Betydning; men i sidste Tilfælde vilde det bringe Forvirring i den kommunale Styrelse og overskyde Rigsdagen med Hundreder af lokale bills. Kommunerne bør have Ret til at opkræve det, som er dem paalagt ved Lov og som oftest under Executions Tvang at udrede, til Niemed; som det slet ikke altid er Kommunerne nogen Glæde at bidrage til, og som ere uafhængige af deres egen Villie. Det henhører derfor slet ikke under denne Lov at sætte et bestemt Maximum; der ikke maa overskrides, men under den eventuelle Lov om Indkomstskatten. En saadan Bestemmelse maa imidlertid altid være undergivet Forandring, thi man kan hverken lade være at betale Delinkventomkostninger eller Bidrag til Daareanstalter eller lade de hjemsendte fattige Familier sulte, fordi man derved vilde blive nødsaget til at komme ud over Maximummet. Den hele Historie om et Maximum er derfor ikke Andet end en Chimaire, thi enten maa det være saa høit, at det bliver intetsigende, eller ogsaa maa man fritage Kommunerne for til rette Tid at udrede de dem ved mange forskellige Love paalagte Udgifter, forsaavidt de maatte overskride det fastsatte Maximum. Allermindst vil det kunne sættes til en alikvot Deel eller et Multiplum af Statskatterne. Jeg paa-staaer, at Den, der her nævner Ordet Statsstat — hvis der var Tale om Bygningsafgift